

KOLPING

Zpravodaj

3/96

Zpravodaj Kolpingova díla České republiky
Září 1996

Také Vás učení nebaví ?

Začal nový školní rok, děti a studenti zasednou do školních lavic. My starší více nebo méně po dovolené odpočatí se vracíme ke své práci a s novou energií a Boží pomocí chceme pokračovat i v odkazu Otce Adolpha Kolpinga.

„Škoda, že už nejsem dospělák“ - slyšel jsem povzdech školáka.

„Proč ?“

„Nemusel bych do školy.“

„To tě to tak nebaví ?“

„Pořád se musím něco učit....“

Milí žáci a studenti!

Snažte se, aby vás učení bavilo. Udělejte si ze studia zajímavé dobrodružství poznávání. Chcete se přece dozvědět věci nové! Učení totiž neskončí školou, učíme se pro život, učíme se životem a učíme se celý život. To ví dobře a praxí si ověřil každý člen Kolpingových rodin.

V Novém zákoně nacházíme

sloveso učit ve dvou výrazech. Jsou to Kristova slova: „Učte všechny národy ....“ a „Učte se ode mne“ ! To jistě znal i ten v jehož stopách pokračujeme - Adolph Kolping. Miloval Krista i bratry, zejména ty, kteří potřebovali pomoc. Žil Božím slovem. Nevíme přesně, která věta Písma ho

Páter Těšek v rozhovoru s velvyslancem Dipl. Ing. Pavlem Jajmerem v Salzburgu na Kolpingových dnech.

nejvíce oslovila. Možná ta věta slepého žebráka: „Pane ať vidím!“ Adolph Kolping měl mimořádně otevřený vnitřní zrak pro potřeby druhých, zejména mladých a ubohých. Sám poznal těžký život i to jak snadno může mladý člověk přijít na scestí - ztratit vnitřní svobodu. Jeho dílo se dnes s úspěchem šíří na celém světě. Stal se opravdovým „sociálním apoštolem“ jak ho právem nazval sv. Otec Jan Pavel II. při blahohřešení. Kolpingovy zásady se staly v mnohém podkladem papeži Lvovi XIII. při formulování sociálních encyklik. Ne všude však tehdy padlo zmo do úrodné půdy. Následky toho že mnozí měli oči a neviděli, měli uši a neslyšeli poznamenaly v minulosti celou dnešní Evropu.

Stavíme Evropu novou. Chceme, aby v ní bylo zajištěno respektování lidské důstojnosti a dhalo se na dodržování lidských práv. Chceme Evropu, ve které je podporována rodina jako základní buňka společnosti, kde vládne spravedlnost a je zabezpečen mír.

Shromáždění zástupců Kolpingova díla Evropa letošního roku v Salzburgu postavilo svůj program vyjádřený v Salzburgském manifestu: Uvádím poslední část - výhled do budoucnosti:

Výhled do budoucna

Zástupci Kolpingova díla shromáždění z evropských zemí v Salzburgu vidí svou odpovědnost ve spolupráci na řešení aktuálních problémů a ve spolubudování nového evropského mírového řádu. Spravedlnost a mír, lidská práva a demokracie, rodina a solidarita jsou nepostradatelnými základními hodnotami pro každý řád lidského soužití. Tyto hodnoty jsou také nepostradatelnými základy pro evropský mírový řád.

Evropské Kolpingovo dílo poukazuje stále znovu na význam těchto základních hodnot a prostřednictvím iniciativy svazu posílují na

všech úrovních vědomí potřebnosti těchto hodnot. Odstatovali jsme konkrétní iniciativy na podporu spolubudování mírové a svobodné Evropy. Členové Kolpingova díla Evropa jsou si vědomí potřeby vybudovat v takové Evropě vlastní stavební základy.

- Kolpingovo dílo Evropa obhájí důstojnost lidí a lidská práva. Za zvláštní úkol považuje ukázat lidem smysl života a nasměrovat jejich pohled na Boha.

- Kolpingovo dílo usiluje na všech úrovních o zachování úcty k lidskému životu a podniká zvláštní iniciativy pro lidi, kteří se nacházejí ve zvláště obtížných životních situacích.

- Kolpingovo dílo Evropa usiluje o podporu rodiny, a to především o rodiny v tíživých situacích jako rodiny s více dětmi nebo neúplné rodiny. Kolpingovo dílo Evropa své snahy zesiluje, na jedné straně podporuje a stabilizuje rodiny v rámci rodinného společenství Kolpingova díla a na straně druhé cíleně buduje další instituce k podpoře rodiny.

- Kolpingovo dílo vidí svou odpovědnost za lidi nacházející se ve složitém životním postavení a snaží se praktikovat solidaritu ve vlastních rodinných společenstvích. Přitom si Kolpingovo dílo uvědomuje, že naše solidarita musí zahrnovat také lidi mimo Evropu, a že myšlenka nedělitelného mezinárodního obecného blaha musí být více a více základem našeho společenského a politického jednání.

- Kolpingovo dílo vidí na základě poznatků ze své vlastní historie zvláštní úkol v oblasti zaměstnání a vzhledem k rychlému technickému vývoji také v oblasti odborného vzdělávání.

- Kolpingovo dílo Evropa se zasazuje za demokratický řád a povzbuzuje prostřednictvím vzdělávání své členy, aby se aktivně zapojili do společenského a politického života. Především vidí jeden z úkolů v budování a rozvoji komu-

nální samosprávy.

- Kolpingovo dílo Evropa podporuje vytváření a budování evropského mírového řádu. Je posilována spolupráce přesahující hranice, organizuje se výměna mládeže a v rámci svých možností se aktivně angažuje v evropských společenských institucích.

Nejkrásnější slova nepomohou, pokud je nebudeme uvádět každodenně do života. Nebo když naše oči nebudou vidět a naše uši budou hluché k aktuálním potřebám doby. To je nový úkol pro Kolpingovo dílo, pro Kolpingovy rodiny, pro každého z nás podle možnosti a postavení. Nelze čekat, je třeba začít hned. A tak necht' si každý z nás položit otázku: „Co pro naplnění těchto ideálů mohu udělat ještě dnes, co mohu udělat výhledově.“

Prosmc o pomoc Ducha svatého:

Přijď Duchu svatý - naplň srdci svých věrných, zapal v nich oheň své lásky. Ať naše oči vi-

dí, uši slyší a srdce se otevře a ruce jsou ochotny pomoci.

Nemalou možnost ve formování mladých pro novou Evropu mají i Kolpingovy školy, a je třeba se v budoucnu zaměřit i na učňovské školství. Je to naléhavý úkol, který stojí před námi.

Učme se a učme!

Mezi povinnostmi každého člena Kolpingova díla patří základní znalost sociálního učení církve. Co kdybychom si dnes vyjimečně uložili domácí úlohu ze solidarity se školáky a studenty? Prostuduj si v novém Katechismu katolické církve článek: SOCIÁLNÍ SPRÁVEDLNOST. Je to str. 479 - 483. Zkoušet a známkovat nebudeme. Znalost prověří každodenní život. Neznalost tohoto základu by neprospěla naší práci v Kolpingově díle. Nebo: - Také Vás učení nebaví...?

Otec Tišek

Rekreační zařízení Srní na Šumavě

V malebné vesničce Srní na Šumavě (asi 20 km od města Sušice) mají členové a příznivci Kolpingova díla České republiky k dispozici objekt bývalé fary zrekonstruované na rekreační zařízení s celoročním provozem. Ubytovací kapacita je ve dvou, tří a čtyřlůžkových pokojích 23 lůžek s možností přistýlky. Hosté mohou využít zařízenou jídelnu s kuchyní vybavenou kuchyňskými spotřebiči, nádobím a jídelním servisem. Případně se mohou stravovat v nedalekém hotelu Srní. Sociální zařízení je umístěno na chodbě. Přizemí je řešeno pro bezbariérový přístup.

Zařízení je vhodné pro celoroční rekreaci rodin i kolektivů bez ohledu na věk. V okolí se nachází množství turistických i lyžařských tratí. Kromě toho lze za poplatek využívat bazén a sportovní areál u nedalekého hotelu Srní.

S platností od 1. září 1996 byl změněn systém rezervací pobytů v rekreačním zařízení Srní na Šumavě. Pokud máte zájem využít služeb tohoto zařízení, rezervujte si termín telefonicky nebo písemně na adrese:

Helena Kamišová
Náhorní 6,
182 00 Praha 8
tel.: 02-6898556.

Obdržíte složenku, po jejímž zaplacení zašlete kopii kontrolního ústřížku na výše uvedenou adresu a obratem Vám bude zaslán ubytovací poukaz.

Ceny za ubytování:

1 osoba	80 Kč za noc
dítě do 15 let	40 Kč za noc
člen KD ČR	40 Kč za noc

Letní tábor Kolpingova díla ČR ve Svatce

Počet organizací pořádajících letní tábory pro děti neustále klesá a protože spokojenost dětí a rodičů s tábory Kolpingova díla neustále roste, nemohli jsme si dovolit porušit tradici a tábor jsme letos uspořádali ve

Hlavní vedoucí Ladislav Barta v roli vrchního celníka a plantážníka Pedra Nuíeze Bartése na celnici v Brazílii.

Egyptský celník zadal družinám úkol postavit sfingy.

Co by to bylo za tábor, na kterém by chyběla celotáborová hra? Takže jsme hned druhý den po příjezdu objevili v novinách tuto zprávu ...

Páteční český týdeník 21. června přináší:
Čikánské skupy kapsářů v Praze okrádají turisty
 Mnohočetné skupiny cikánů v tzv. „uzávněcích“ za pomoci různých bíků okrádají vylopané osoby. Každé akci předchází porada (na snímku), pak se vyřídí do vládken či tramvajů za obětmi. Kapsáři odnášejí kapsy a krádou také cestovní doklady, které prockávají pražskému podsvětí.

Zírali se EXPEDICE ARCHEO '93
 Hledáme dobrodruhy a odvážlivce
 za účelem pátrání po ARCHEU 93
 tel.: 02/28 35 47

ŽDVA A IIM

Samozeřejmě, že se hned našlo 54 odvažných chlapců a dívek a expedice Archeo '96 se mohla vydat na dlouhou cestu. Členové expedice postupně navštívili Irák, Pakistán, Indii, Řecko, Egypt, Kamerun, Brazílii, USA a Kanadu. Před vstupem do každé země musely jednotlivé družiny pod-

Lidožraví celníci v Kamerunu byli těžkou překážkou pro každého cizince.

Družina "Polárnice" po divadelním vystoupení "O Broučcích."

stoupit náročnou zkoušku, kdy na celníci musely prokázat své znalosti o zemi, do které právě vstupovaly a připravenost pro náročné úkoly, které je zde čekaly. Právě návštěva celnice se stala postupem času magnetem a nejoblíbenější částí dne, na kterou

se všichni těšili, vedoucí nevyjímaje. Vyvrcholením celotáborové hry byl objev ztracené expedice a samozřejmě také pokladu.

Jediným stínem na jinak zdařilém táboře bylo počasí, které nám někdy ani nedo-

"Kolpingova legie" na cestě za pokladem.

Na táborové diskotéce v baru u Sosáka se podávaly rozličné nápoje, ovšem nejoblíbenější byl Supercloumák. Na obrázku Jaroslav Kezníkl zapíjí úspěšně přeplutí Sférozemního moře.

volilo vyjít ven. Po celou dobu tábora se všichni vedoucí snažili působit na děti v křesťanském duchu, takže nemohla chybět návštěva místního kostela a mše svatá a také samozřejmě pravidelné modlitby, do če-

Družina "Holky od moře" přichází na celnici v Řecku a žádá celníka o povolení ke vstupu do země.

hož děti z nevěřících rodin, které se našeho tábora účastnily také, samozřejmě nebyly nuceny.

Přesto jsme se snažili dětem připravit takový program, který by je zaujmul a za-

Porota, která rozhodla o vítězi divadelní soutěže, konané v řeckých Aténách, neměla vskutku jednoduchou úlohu, ale svého úkolu se zhostila na výbornou.

Láďa v roli kanadského dřevorubce prověřuje chlapce a jejich manuální zručnost.

bránil tomu, aby se nudily, což se nám myslím podařilo a dětem bylo poslední den před odjezdem domů smutno, že musí opustit to pěkné místo, které se nám na 14 dní stalo domovem.

Na americké celnici šlo opravdu o krk.

Předtím, než se děti rozprchly ke svým rodičům, kteří je již nedočkavě vyhlíželi, jsme si slíbili, že se za rok jistě setkáme znovu.

Michael Kubík

Poslední nástup, na kterém zazněly pokřiky jednotlivých družinek a táborová hymna "Vyjeli jsme na škuněru."

Festival mládeže St. Ottilien 19. - 21. července 1996

Před prázdninami přišlo do všech Kolpingových rodin oznámení o přípravách festivalu mládeže v německém St. Ottilien, kterého se měla možnost zúčastnit také skupina lidí z České republiky. Někteří z Vás tuto příležitost využili a myslím si, že toho nelitovali.

V pátek 19. července nastoupilo ve Žďáře nad Sázavou do autobusu 20 studentů Biskupského gymnázia A. Kolpinga - členů pěveckého sboru, sedm členů Kolpingovy rodiny Žďár nad Sázavou, čtyři děvčata z KR Nové Město na Moravě a KR Svratouch. Když se k nám v Praze připojilo

Jana, Alena, Markéta a Eliška s malým černošským děvčetem, od kterého se nemohly dlouho odtrhnout.

Ugandští hudebníci, tanečníci a bubeníci během svého velmi úspěšného vystoupení, kdy roztančili celý sál.

ještě šest přátel z KR Žamberk, byli jsme kompletní a nic nebránilo tomu, abychom vyjeli směr Plzeň - Mnichov - St. Ottilien. Počasí bylo slunečné, v autobuse díky 20 studentům veselo a autobus uháněl 80-ti kilometrovou rychlostí do místa určení.

St. Ottilien leží asi 30 km jihozápadně od Mnichova a zdejší klášter patří k nejznámějším benediktýnským klášterům, protože se zde vychovávají mniši pro misijní práci, kterou tento řád rozvíjí po celém světě. A právě do tohoto místa se v těchto dnech sjelo na

Autor článku našel s ugandským tanečníkem společnou řeč a snažil se ho přemluvit k turné po České republice.

dva tisíce lidí z celého světa. Křesťanský festival mládeže, kde jedním z pořadatelů bylo Kolpingovo dílo, měl za úkol přiblížit účastníkům různé světové kultury a život v těchto zemích, jejichž zástupci se zde sešli, aby prožili společný víkend.

Hned v pátek po našem příjezdu a ubytování (spalo se v tělocvičnách ve spacácích) se v hlavním obrovském stanu konal koncert exotické skupiny z Ugandy. Bosí a polonazí tanečníci a tanečnice svým temperamentem brzy „nakazili“ diváky, takže netrvalo dlou-

ho a nebylo člověka, který by seděl. Každý si podupával nebo se pohupoval do rytmu afrických domorodých melodií a velké množství obecenstva se dalo do tance, takže si dovedete představit tu báječnou atmosféru, která panovala až do půlnoci, kdy se vyčerpání ale stále úsměvy rozdávací hudebníci odebrali z pódia za neutichajícího aplausu stovek diváků.

V sobotu probíhaly paralelně v celém areálu kláštera představitelky akce účastníků setkání. Česká republika zde měla velkou nástěнку, na které byla mapa republiky s vyznačenými Kolpingovými rodinami, doplněná fotkami a textem. V rámci tohoto představitelkyho programu vystoupil také studentský sbor Biskupského gymnázia A. Kolpinga ze Žďáru nad Sázavou pod vedením pana O. Růžičky.

Odpoledne jsme využili možnosti a podívali se do zdejšího muzea, které je věnováno misijní práci a jsou zde opravdu zají-

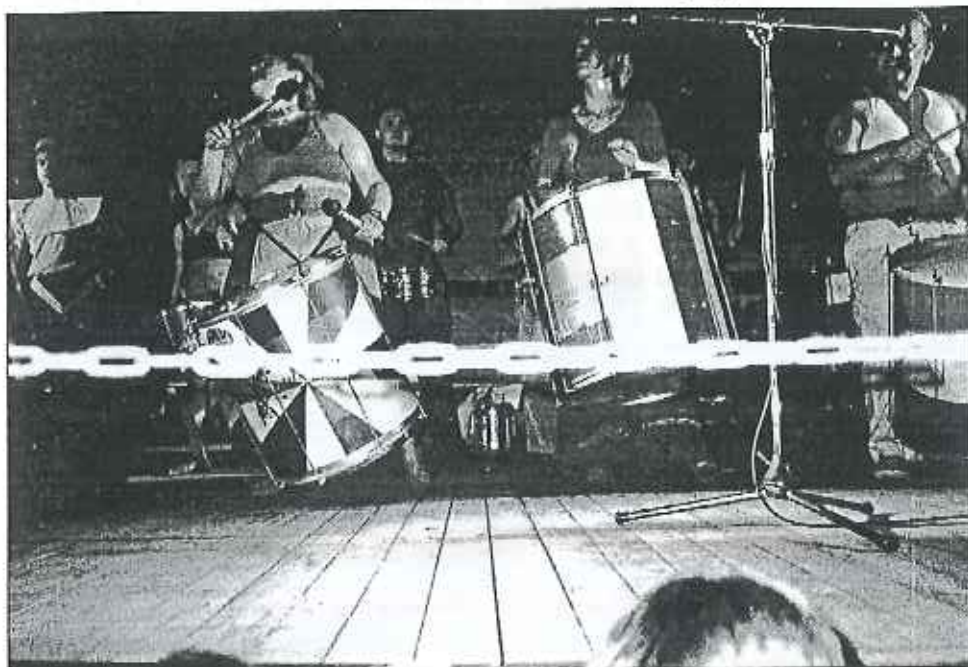

Studentský pěvecký sbor Biskupského gymnázia A. Kolpinga při svém vystoupení, za které sklídili potlesk všech přítomných.

Afričtí přátelé se s námi rádi nechávali fotografovat.

mavé exponáty, přibližující život domorodých kmenů v Africe, v Jižní Americe a Asii, kde všude jsou benediktinské misie. Rozsáhlé sbírky exotické fauny byly skutečně úchvatné a důkladná prohlídka celého muzea by trvala velmi dlouho. Na to jsme bohužel neměli čas, protože jsme chtěli stihnout slavnostní mši svatou slouženou pod širým nebem, která byla opravdovým vyvrcholením celého programu.

Kapela Sambamania okouzila všechny přítomné svými dunivými rytmy a autora této fotografie okouzila na svoji postavu neuvěřitelně vitální hudebnice (vlevo).

Večerní program byl znovu exotický. Brazilská výprava vystoupila s divadelním představením, které doplnila pásmem brazilských národních písní. Poté vystoupila skupina Sambamania z Augsburgu, která hrála pouze na bubny a přesto byla tato hudba kupodivu velmi pestrá a pěkně rozechřála všechny přítomné.

Příští den byla neděle a proto jsme ráno navštívili zdejší kostel a účastnili se mše svaté, po které jsme se vydali na zpáteční cestu, která již netrvala tak dlouho a všichni jsme dorazili v pořádku domů naplněni mnoha nezapomenutelnými zážitky.

Michael Kubík

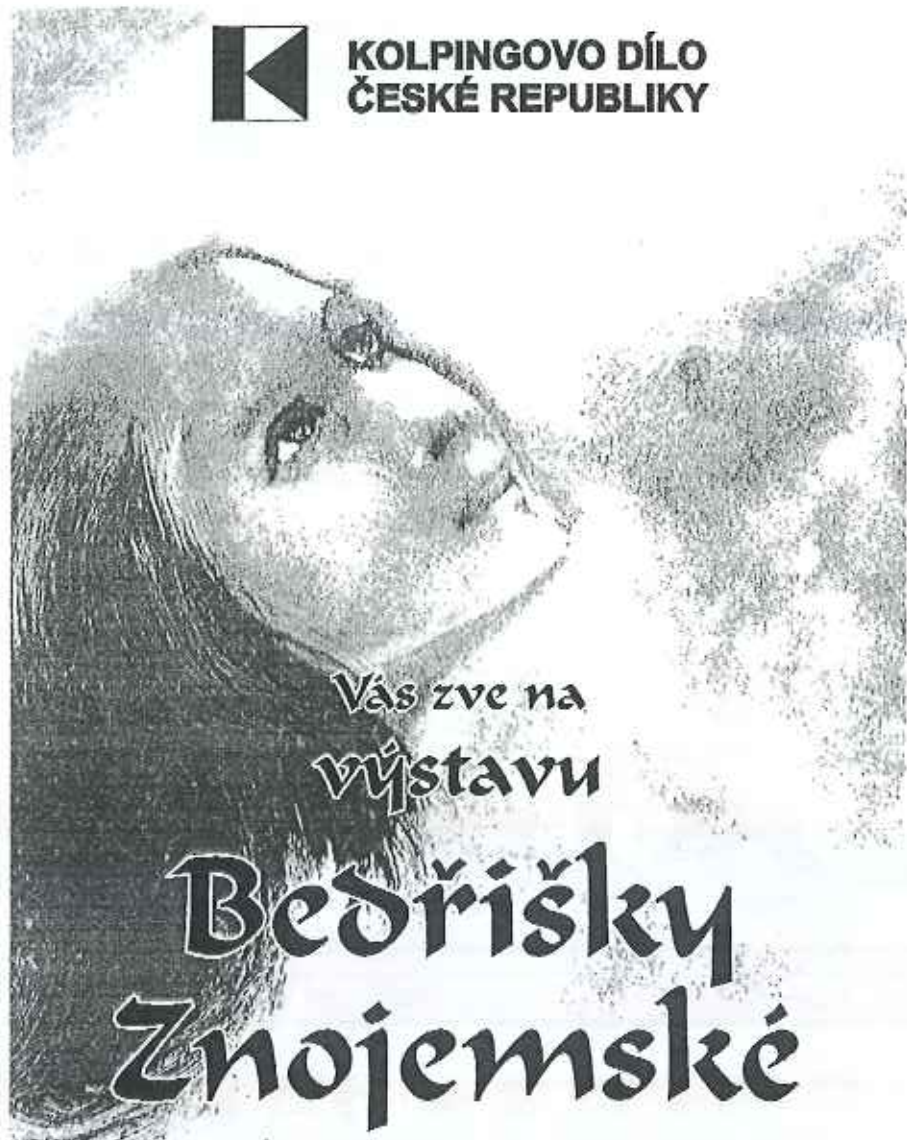
Obětní oltář byl během slavnostní mše svaté obklopen početným davem věřících.

Foto na rozloučenou.

**KOLPINGOVO DÍLO
ČESKÉ REPUBLIKY**

Vás zve na
výstavu

Bedřišky Znojemské

Městské divadlo Žďár nad Sázavou
3. - 6. října 1996, denně od 10.00-16.00 hod.
2. října 19.00 - vernisáž

krása je cesta
k Bohu

B. Ligier

Co dělají naši přátelé - KR Svratouch

Hurá na Devět skal

Nedělní ráno 16. června nás vítalo sluníčkem. To bylo dobré. Během dopoledne se však obloha pozatáhla a vypadalo to na déšť. Ale nakonec si mraky vláhu ponechaly a my mohli vyrazit na Devět skal. Z Herálce nás šlo asi 15 dětí i dospělých. Kolik se nás celkem sejde - ještě ze Svatky a Svratouchu ?

Volným tempem jsme došli až k samotným skalám. Do srazu v 15.00 hodin zbývalo něco přes čtvrt hodiny, tak jsme měli čas vystoupat na upravenou vyhlídku. Počasí nám skutečně přálo. Pohled na kus české země přes vršky stromů byl překrásný.

V chatě nás čekalo příjemné překvapení. Už dorazila i druhá část a ti, kteří nestihli jít s námi. Celkový počet přesahoval třicetku a dřevěné zdi prasakly ve švech. V krbu plápolal oheň, tak nezbyvalo než napichnout buřty a opékat.

Přesně před týdnem 9.6.1996 vrcholila národní pout' v Římě. Jeden přímý účastník a člen naší Kolpingovy rodiny pan Antonín Trávníček se snámi podělil o onu nádhernou atmosféru ve věčném městě. Mimo jiné nám prozradil, že největším zážitkem pro něj byl průvod o Slavnosti Těla a Krve Páně. Dva kilometry dlouhá cesta od baziliky svatého Jana v Lateránu až před baziliku Santa Maria Maggiore s rozsvícenými svíčkami - to je prý něco úžasného.

Přichází čas na písničku. Tady je na místě ocenit námahu, kterou vynaložil Zdeněk Jun ze svratoušské evangelické mládeže. Zatímco my ostatní jsme mysleli hlavně na

jídlo, Zdeněk na svých bedrech přinesl kyrtaru a ještě s ní vylezl na skálu. To už opravdu zaslouží obdiv.

Po hudební vložce je ta správná chvíle dozvědět se, jaké krásy skýtá Londýn aneb britská metropole očima české „au pair“. Naše předsedkyně Marcela Hromádková se totiž před 14 dny vrátila z tříměsíčního pobytu v Anglii. Rozdily ve výchově dětí, zvycích a vůbec způsobu života - to je jen část toho, co jsme se dověděli. Jak nám Marci řekla, vyprávění o životě za kanálem je na hodiny a ne na tu chvíli, kterou jsme měli k dispozici my.

Kolem páté se začínají naši hosté zvedat na zpáteční cestu. Prázdné talíře a vzájemný hovor svědčí o tom, že zde chutnalo a bylo fajn.

Toto úspěšné setkání nám dodalo elán do dalších plánovaných akcí. Zítřka je pracovní den, ale procházka lesem tichem bude ještě dlouho pro mnohé zdrojem čerpání energie.

Krátká

„Způsob tohoto léta zdá mi se poněkud rozmanitým.“ Dokonale tento citát Vladislava Vančury hodí k létu letošního, kdy více prší a je pod mrakem. O to příjemnější byl páteční sváteční den 5. července, kdy sluníčko zazářilo v plné síle. Odpoledne se totiž naše KR spolu s nadšenci chystala na již tradiční cyklistický výlet na Krátkou. Zde v opravené kapličce

sv. Cyrila a Metoděje měla být odpoledne v 15.30 hod sloužena slavnostní mše.

Z Herálce jsme jeli do místa hlavního startu - Svatky. Tady přibíráme pouze jednoho (!) cyklistu. Po dvou poměrně velkých kopcích přicházejí horské vesničky s roztroušenými chalupami. Takové jsou Křižánky, Milovy i Blatiny. A dnes zalité sluncem vypadají jako z pohádky.

Krátká je skutečně krátká. Tři chalupy podél silnice a kaplička je všechno, co projíždějící z Kadova od Sněžného nebo naopak spatří.

Začínají se scházet první věřící, převážně starší lidé. Z jejich tváří je znát radost nad tím, že právě v této malé víscce bude dnes taková sláva. Objevuje se bílý favorit a z něj vystupuje Otec Sedlický ze Sněžného spolu s nově vysvěceným jáhnem. Díky nejistému počasí je letos mše uvnitř ale to neubírá nic na její kráse.

K domovu se vydáváme s kněžským i jáhenským požehnáním. Cesta z Krátkého na Samotín znamená stoupání do kopce. Odměnou je zpětný pohled do údolí ke Sněžnému, Vříšti a Kuklíku. V Samotíně máme malou malou zastávku s výhledem a ochutnávkou prvních letošních borůvek.

Toto posílení nám přijde za chvíli vhod. Z polní pěšiny se stává lesní se spoustou nepříjemných kamínků a kořenů. A tak někteří slézají z kol, zdatnější si je házejí na ramena a pokračují dál pěšky. Jen ti nejdůležitější neopouští své pozice ani v tomto obtížném úseku. U hájenky na Blatkách se napojujeme na kadovskou silnici a tentokrát už všichni šlapeme do pedálů. Sluníčko svítí a nám je fajn.

Ale čeká nás ještě jedna náročná etapa. V Herálce je BIKE POWER 96 - sraz motorkářů. Člověk by se tady naučil i šilhat. Jedním okem sleduje provoz na cestě, aby ho někdo nezajel a druhým obdivuje krásné stroje. Ale kolo je kolo a my na tomto bezmotorovém vozidle úspěšně projíždíme posledních několik set metrů.

A co říci závěrem? Výlet to byl super a - nechcete jet příště s námi?

Marcela Hromádková patřil mezi časté účastníky akcí Kolpingova díla a také mezi časté přispěvatele tohoto zpravodaje.

SEKÁČ '96

Kolpingovo dílo České republiky a firma Mountfield pořádají pod záštitou ministra zemědělství

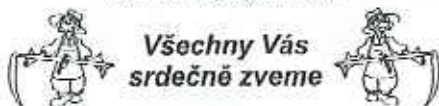
1. mistrovství České republiky
v sekání kosou

SEKÁČ '96

sobota 15. června 1996 v 8.30 hod.

Zdár nad Sázavou-Zámek
areál pod Bránským rybníkem

Závodů se zúčastní
členové vlády a parlamentu

ceny věnovala firma Mountfield

Občerstvení zajištěno

Možná, že někoho z Vás, pro koho není sekání kosou španělskou vesnicí, oslovila pozvánka, kterou zveřejnila mnohá média, na 1. mistrovství České republiky v sekání kosou. Tato soutěž, kterou pořádalo Kolpingovo dílo ČR a jejímž hlavním sponzorem byla firma Mountfield, se konala ve Žďáře nad Sázavou.

Opravdu náročnou organizaci těchto závodů si vzali na starost členové žďárských Kolpingových rodin pod vedením pana Josefa Kasala. Nejnáročnější byla příprava samotné louky. Ta se nejdříve musela rozměřit a poté sekačkou rozdělit na asi 180 stejných tálek, které soutěžící sekali (velikost táleky byla 10 x 10 m). Každý tálek se potom označil číslem a ten potom sekl závodník se stejným startovním číslem, které si při prezenci vylosoval (tím se předešlo případným protestům, protože na celé lou-

Když se pod tribunou sešli všichni sekáči v kosou na rameni, připadali jsme si jako v historickém filmu o husitských válkách.

Moderátor Libor Havlík představuje členy poroty.

ce nebyla samozřejmě stejně kvalitní tráva a tak ten, na koho připadl tálek horší, si nemohl stěžovat, protože si jej sám vylosoval).

Samozřejmě nesekali všichni naráz, ale startovalo se po 10-ti členných skupinách a každý závodník dostal přiděleny dva časo-

Davy diváků se tlačily kolem soutěžících, které hlasitě povzbuzovaly a mnohdy také hecovaly.

V sobotu 15. června jsme od časných ranních hodin čekali, jak úspěšná byla propagace této akce a byli jsme mile překvapeni. Ženská kategorie měla 22 účastnic a mužská 141, z nichž někteří neváhali a vydali se k nám do Žďáru posekat louku až například z Brna, Prahy, Frýdku Místku nebo Šumperku.

Pan Antonín Pípal z Košetice byl ve svých 84 letech druhým nejstarším sekačem. I když se svým časem nezařadil mezi nejlepší, kvalita posečeného tálku svědčila o tom, že i přes svůj věk vládne kosou mistrně.

Takto zaplněné byly obě tribuny před finálovým sekáním, kterého se zúčastnilo dvacet nejlepších sekačů.

mčřiče (pro případ selhání jedné stopky). Nehodnotil se pouze čas, ale také kvalita posečeného drnu, kterou hodnotila odborná porota, ve které byli zástupci sponzorů a také jeden vylosovaný závodník.

Takto proběhlo základní kolo, ze kterého se 10 nejlepších sekačů z obou kategorií kvalifikovalo do odpoledního finále. Zde závodníci sekali tálky o větší rozloze, po jejichž zdolání byli mnozí zcela vyčerpaní. V ženské kategorii zvítězila paní Helena Dvořáková z Vídně (46 let), druhá byla paní Ludmila Beránová z Mostiště (57 let) a třetí Marie Kasalová z Příbyslavi (43 let). V mužské kategorii bylo pořadí následující: první pan Bohumil Sláma z Maršovic (25 let), druhý Vlastimil Buriánek z Opočna (45 let) a třetí Luboš Karásek z Radostína nad Oslavou (30 let). Na čtvrtém místě skončil po heroickém výkonu náš velký favo-

rit pan Josef Kasal. První tři soutěžící z každé kategorie byli odměněni hodnotnými cenami od firmy Mountfield a všichni ostatní obdrželi pamětní listinu z této soutěže.

Na závěr se mezi nás přijel podívat předseda Kolpingova díla ČR Ing. Stanislav Bělehrádek a také velvyslanec v Rakousku Ing. Pavel Jajtner, který prokázal svoji zručnost, s jakou kosu ovládá a zúčastnil se závěrečného sekání, ve kterém si to rozdal s ostatními členy poroty.

Na večer, kdy se diváci i soutěžící rozešli domů a na posečené louce jsme zůstali sami, cítili jsme se příjemně unaveni. Příjemně proto, protože se v nás rozhostil pocit dobře vykonané práce.

Michael Kubík

Pan Josef Kasal zcela vyčerpan po velkém finále.

První tři z obou kategorií si kromě hodnotných cen odnesli také zlatou, stříbrnou a bronzovou kosu.

Vítěz mužské kategorie pan Bohumil Sláma přebírá první cenu - motorovou kosu firmy Mountfield.

Mezinárodní setkání mládeže v Polsku 3. - 11.8.1996

Jako jediná z České republiky jsem se zúčastnila Mezinárodního setkání mládeže v Brenné nedaleko Polského Těšína.

Hlavními organizátory setkání byli P. Emanuel Olschar a Annemarie Leis. Celé setkání bylo naprosto perfektně připraveno. Přijelo deset Němců z diecéze Augsburg a dvacet Poláků. Atmosféra byla velice přátelská celý týden. V pondělí jsme navštívili Osvětim - komplex nacistických vyhlazovacích táborů. V úterý jsme podnikli procházku do okolních

Polských Beskyd. Ve středu jsme jeli do krásného Krakova a prohlédli si Wawel - hrad polských králů a celé centrum, které má mnoho kostelů a jiných překrásných památek. Ve čtvrtek jsme jeli na známé poutní místo, které se jmenuje Annaberg. V pátek jsme podnikli delší túru po horách a počasí se nám skutečně vydařilo. V sobotu jsme podnikli znovu pochod a tentokrát náročnější i pro zdatné turisty.

Každý den jsme se mohli zúčastnit

Exerciční dům v Brenné nedaleko Polského Těšína, ve kterém jsme bydleli.

bohoslužby, která byla sloužena v překrásném domě horského typu, kde jsme spali. Denně jsme hráli různé hry, soutěže, vedli někdy velmi ostré politické diskuze a několikrát večerní meditace ve třech jazycích, doplněné diapozitivy. Toto setkání bylo jedno z nejlepších, které jsem v životě zažila.

Nechtěli byste jet příští rok také?
Všichni jste srdečně zváni, určitě se Vám v Brenné bude líbit.

Za Kolpingovu rodinu Žamberk
Eliška Burešová

*Kostel Panny Marie na hlavním náměstí
v Krakově.*

Krakovská tržnice na hlavním náměstí.

Evropské Kolpingovy dny v Salzburgu

Ve dnech 16. až 19. května 1996 proběhly v Salzburgu Evropské Kolpingovy dny. Zástupci z 20 evropských zemí přijeli podpořit myšlenku a rovněž hlavní heslo setkání „Kolping pomáhá spoluvybudovat Evropu.“ Kolpingovo dílo ČR přijelo reprezentovat celkem 77 účastníků z Kolpingových rodin Žďár n. Sáz., Praha, Píkárec, Dyjákovičky, Starý Plzeňec, Nýřany, Velké Meziříčí a Svitavy. Věková hranice byla velice rozmanitá, počínaje studentským pěveckým sborem Biskupského gymnázia A. Kolpinga ve Žďáře nad Sázavou a konče několika seniory.

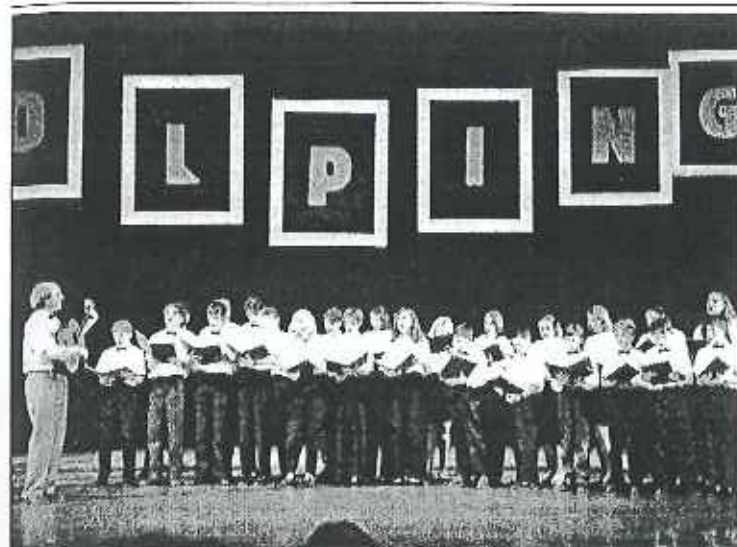

Zahajovací referát přednesl generální sekretář Kolpingova díla Hubert Tintelott, vedle něhož sedí velvyslanec Pavel Jajtner.

Organizátoři zvolili za místo setkání město Salzburg v Rakousku a to z několika důvodů. Rakousko slavilo v těchto dnech 1000. výročí vzniku a Salzburg svou polohou ve středu Rakouska nejlépe vyhovoval dopravnímu spojení a rovněž nabízel účastníkům nádherný požitek co se týče nesčetných historických pamětihodností tohoto Mozartova města. I přes dvoutisícový počet účastníků a organizační náročnost bylo vše pečlivě promyšleno a naplánováno. Naši českou skupinu trochu vyvedla z rovnováhy skutečnost, že jsme byli ubytováni mimo dosah veškerého dění v německém rodinném rekreačním středisku Teisendorf, takže nám trochu děla-

Na kulturním večeru vystoupila také paní Máša Kubátová se svým synem.

Druhým zástupcem České republiky na slavnostním večeru byl pěvecký sbor Biskupského gymnázia A. Kolpinga ve Žďáře nad Sázavou.

la problémy doprava do Salzburgu.

Pro nás všechny začal program v pátek 17. května zahajovací mší svatou. Dopolední program pokračoval tematickými zahajovacími referáty. Naše skupina se odebrala do nádherného hotelu Ramada, kde vyslechla úvodní projev generálního sekretáře Kolpingova díla pana Huberta Tintelotta a posléze referát paní Rity Waschbüsch na téma „Úkoly katolických svazů při zdolávání aktuálních úkolů v církvi a společnosti.“ Referát byl pře-

Uvolněná atmosféra panovala o tomto víkendu v ulicích Salzburgu.

vážně směřován na neangažovanost, nečinnost a pasivitu k řesťanů. Odpoledne po obědě, kdy měl každý čas prohlédnout si město, proběhlo v univerzitním sále diskuzní fórum, kde se mohl každý z účastníků vyjádřit k problémům své země. Večer byl pro všechny připraven vrcholný bod společné akce - kulturní

ra tvořily příspěvky všech zúčastněných zemí. Za Českou republiku vystoupil studentský pěvecký sbor Biskupského gymnázia A. Kolpinga pod

vedením pana Oldřicha Růžičky. Paní Máša Kubátová potom zazpívala několik židovských písní.

V sobotu 18. května 1996 byly na malém náměstíčku jménem Residentplatz připraveny tržní stánky. Každá země zde měla představit svou mládežnickou a svazovou činnost, např. typické výrobky. Odpoledne se všichni mohli věnovat turistickému programu dle vlastního výběru. My jsme zvolili okružní jízdu po Salzburgu a pak jsme se vydali k solným jezerům. Večer pro nás byla připravena poutní cesta na Maria-Plain. Každý z nás dostal hořčí svíci, putoval dlouhým průvodem na Maria-Plain, kde se pak na otevřeném prostranství v přírodě konala „Večerní prosba za Evropu.“ Prosbu za Českou republiku přednesl Páter Marek Hlávka z Dyjákoviček, který společně s du-

chovním správcem KD ČR Páterem F. Fraňou (Otcem Tiškem) tvořili náš duchovní doprovod.

Neděle 19. května byla pro nás posledním dnem v Salzburgu. Tentokrát jsme si z Teisendorfu pospíšili, abychom stihli slavnostní bohoslužbu v Dómu. Mše byla pro nás všechny ohromnou událostí a zároveň zážitkem, na který budeme ještě dlouho vzpomínat. V krásné atmosféře, která zde po všechny dny panovala, se každý snažil spřátelit se s ostatními účastníky a myslím si, že tak byla naplněna základní myšlenka tohoto setkání různých evropských národů. Doufám, že jsme všichni byli naplněni členem do další práce nejen v Kolpingově díle, ale i ve všedním životě.

Romana Houzarová

Před poutní cestou na Maria-Plain.

Vznikla nová Kolpingova rodina v Zadním Zhořci

V neděli 2. června zástupce KD ČR předal při příležitosti zdejší pouti vlajku místní nově vzniklé Kolpingově rodině.

Místní obyvatelé na tuto pro ně slavnostní neděli připravili hezký program, který začal dopolední mší svatou v místní kapli. Odpoledne potom pokračoval před kaplí krátkou pobožností a čtením z historie obce. Vše v režii duchovního vůdce této Kolpingovy rodiny P. Peňáze. Poté proběhlo vlastní předání vlajky Kolpingova díla zástupcům KR Zadní Zhořec pánům Weinhoferovi, Prchalovi a Brabcovi.

Následovalo divadelní představení s

povolební tematikou, které bylo velmi působivé a mohu jen konstatovat, že skutečné volební výsledky byly bohudíky v Zadním Zhořci naprosto jiné. Na závěr jsme byli svědky slavnostního aktu kácení máje, což byl pro místní občany, kteří se zde toto odpoledne sešli snad všichni, zvláštní okamžik, který zakončil toto příjemné odpoledne.

Jsmo velmi rádi, že jsme do svých řad mohli přijmout další členy, kteří i v tento den prokázali, že by se Kolpingova rodina zde v Zadním Zhořci mohla stát hybnou silou veškerého společenského dění.

Generální sekretář KD ČR Libor Havlík v rozhovoru s jedním ze zakládajících členů KR Zadní Zhořec panem Josefem Prchalem.

Fotbalový turnaj v Zadním Zhořci

Nastoupená družstva před zahájením turnaje v překrásném sportovním areálu v Zadním Zhořci.

Na samém konci prázdnin 31. srpna 1996 se v Zadním Zhořci uskutečnil fotbalový turnaj, který uspořádala místní nově vzniklá Kolpingova rodina.

Turnaje se zúčastnilo 5 družstev a proto se hrálo systémem „každý s každým“ 2 x 15 minut. Počasí nám tuto sobotu nezvykle přálo, takže nic nebránilo tomu, aby se na hřišti odehrávaly dramatické a v korektním duchu vedené zápa-

Brankář vítězného družstva Ladislav Bárta v tuto chvíli ještě netuší, že turnaj pro bolestivé zranění nedohraje a stane se tak smutným hrdinou tohoto dne.

sy. Kvalitě turnaje rozhodně také přispěla přítomnost profesionálních rozhodčích, kteří řídili zápasy s přehledem a předcházeli tak případné nervozitě na hřišti. Z bojů nakonec vyšlo vítězně družstvo Kolpingovy rodiny Žďár nad Sázavou, druzí byli domácí - tedy KR Zadní Zhořec a na třetím místě skončilo družstvo Orel Žďár nad Sázavou. Předáním poháru, cen a diplomů však den pro účastníky turnaje zdaleka neskončil. Na hřišti dále probíhaly sou-

těže, opodál se opakalo prase a musím říci, že zde panovala pěkná atmosféra. Místní členové Kolpingova díla prokázali, že jsou dobrými organizátory a tak nezbyvá než doufat, že se nás zde příště sejde ještě více.

Michael Kubík

Dva nejlepší střelci turnaje.

Vítězná družstva Kolpingovy rodiny Žďár a jeho realizační tým.

si Vás dovoluji pozvat na malé hudebně - duchovní setkání,
které se uskuteční v neděli,

**6. října 1996 ve 14 hod.
v kostele sv. Prokopa ve Žďáře nad Sázavou**

*S těmi, kdo jsou v dnešní době vlády peněz ještě schopni a ochotni
uvažovat nad základními otázkami vlastní existence, chceme prožít
krásu, hloubku a vnitřní poselství největšího díla barokní hudby, jímž je*

oratorium G. F. Händela
MESIAŠ

provedena bude sborová část oratoria s průvodním slovem
doba trvání asi 75 minut

**účinkuje společnost chrámových hudebníků
Třebíč a Budišov**

MUSICA ANIMATA

Sponzoři sboru: Městský úřad Třebíč, KV projektstav s.r.o. Třebíč